

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax:
0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea
acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și
filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen
Bank Iași

**Direcționați 2% din impozitul pe
venitul dvs. pentru lucrările și
activitățile pe care le susține
PAROHIA "TOMA COZMA"**

Pildă cu tâlc

La apusul soarelui, un turist se plimba pe o plajă.
Puțin câte puțin începu să distingă profilul unei alte
persoane, îndepărtate. Ajuns mai aproape văzu că
omul, un pescar al locului, se apleca mereu pentru a
aduna ceva, ce apoi arunca în apă. Neobosit lansa în
apa mării ceea ce aduna, cu brațele pline.
Apropiindu-se mai mult, turistul înțelese că pescarul
aduna stele de mare pe care valurile le aruncaseră pe
mal și apoi, una câte una, le arunca în apă.

Puțin încurcat, se apropie și întrebă pe
pescar: „Prietene, pot să știu ce faci ? ”

Pescarul îi răspunde: „Reașez aceste stele în
ocean. Din cauza retragerii mării s-au împotmolit pe
plajă. Dacă nu le arunc în apă, în puțin timp aceste
creaturi neputincioase vor muri !

„Înțeleg! - replică turistul - Dar stelele
împotmolite pe plajă sunt milioane. Nu poți pretinde
de a le salva pe toate! Și, probabil, același fenomen
se produce pe sute de plaje de-a lungul coastei. Nu-ti
dai seama ca munca ta este practic inutila? Nu vei
schimba nimic".

Pescarul se închină, luă o altă stea, o aruncă în
mare și zise: „Se va schimba totul, măcar pentru
această creatură mică !”

Un gest de iubire autentică nu este niciodată
inutil. Mai ales dacă devine prețios pentru cineva,
sau cel puțin va face să se nască ulterioare gesturi de
iubire. *Text selectat de Ing. Elena Pintilie*

Ziua tineretului ortodox

În fiecare an, ziua de 2 februarie este serbată
și ca zi dedicată tineretului ortodox de pretutindeni.

Pentru a evidenția această sărbătoare, lansăm
invitația tuturor tinerilor și persoanelor interesate de a
participa *duminică, 1 februarie* la *Seara tineretului*
organizată la Parohia „Adormirea Maicii Domnului”
din Galata.

Din program:

- * ora 16.00 - Slujba vecerniei
- * ora 17.00 - Simpozionul cu tema:
NECESITATEA MISIONARISMULUI
TINERILOR ÎN CONTEXTUL
SECULARIZAT

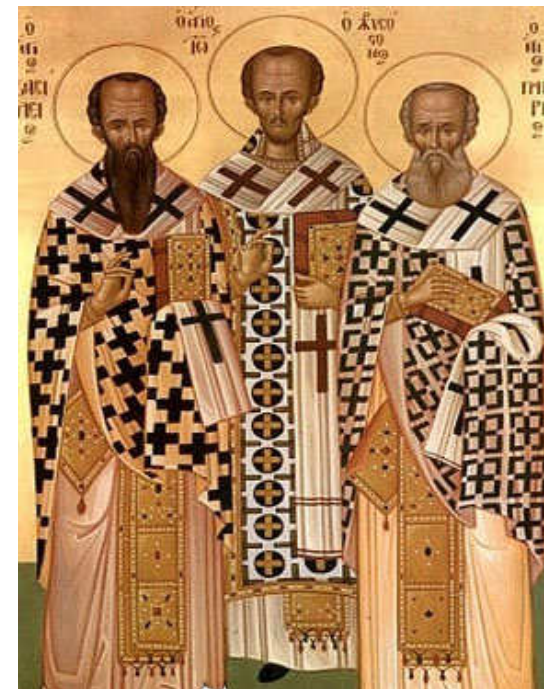
*Vă așteptăm cu drag la această manifestare
ziditoare de suflet !*

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica lui Zaheu

Vineri, 30 ianuarie:
Sfinții Trei Ierarhi

**PROGRAM LITURGIC
în această săptămână**

♦ În cadrul Sfințelor Liturghii
din această perioadă se vor
rosti rugăciuni speciale pentru
tinerii și studenții care se află în
examene. Le adresăm tuturor
invitația de a fi prezenți la
aceste slujbe de duminică, din
zilele de sărbătoare precum și
la Slujba Sf. Maslu din zilele de
vineri.

♦ Vineri, 30 ianuarie, începând
cu ora 8.00, Utrenia și Sfânta
Liturghie întru sărbătorirea
Sfinților Trei Ierarhi: Vasile cel
Mare, Grigorie Teologul și Ioan
Gură de Aur

♦ Vineri, 30 ianuarie, nu se va
mai oficia Slujba Sfântului Maslu

**Evanghelia duminicii
(Luca XIX, 1-10)**

1. Și intrând, trecea prin Ierihon,
2. Și iată un bărbat, cu numele Zaheu,
și acesta era mai-marele vameșilor și
era bogat.
3. Și căuta să vadă cine este Iisus, dar
nu putea de mulțime, pentru că era
mic de statură.
4. Și alergând el înainte, s-a suit
într-un sicomor, ca să-L vadă, căci pe
acolo avea să treacă.
5. Și când a sosit la locul acela, Iisus,
privind în sus, a zis către el: Zaheu,

coboară-te degrabă, căci astăzi în casa
ta trebuie să rămân.

6. Și a coborât degrabă și L-a primit,
bucurându-se.

7. Și văzând, toți murmurau, zicând
că a intrat să găzduiască la un om
păcătos.

8. Iar Zaheu, stând, a zis către
Domnul: Iată, jumătate din averea
mea, Doamne o dau săracilor și, dacă
am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc
împătrit.

9. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a
făcut mântuire casei acesteia, căci și
acesta este fiu al lui Avraam.

10. Căci Fiul Omului a venit să caute
și să mântuiască pe cel pierdut.

Cuvânt al Sf. Vasile cel Mare

E lămurit deci că ești
departe de porunca dragostei de
aproapele și fals ai mărturisit când
ai spus că iubești pe aproapele tău
ca pe tine însuși. Că iată, porunca
dată ție de Domnul te vedește cu
totul lipsit de adevărata dragoste.
Dacă ar fi fost adevărat ce spuneai,
că ai păzit din tinerețe porunca
dragostei și ai dat fiecăruia tot atât
cât ți-a dat ție, de unde ai această
mulțime de averi ? Îngrijirea celor
nevoiași risipește bogăția. Dacă
toți și-ar împărți averile lor și le-ar
da celor nevoiași, atunci fiecare ar
primi câte puțin pentru
îndestularea nevoilor sale. Deci,
cel care iubește pe aproapele său
ca pe sine însuși n-ar avea mai
mult decât semenul său. Or, se
vede că tu ai multe bogății ! De
unde-s acestea ? De acolo că ți-e
mai dragă propria-ți desfătare
decât ajutorarea celor mulți. Da,
cu cât îți înmulțești avuția, cu atât
îți împuținezi dragostea de
aproapele. Dacă ai fi iubit pe
semenul tău, de mult te-ai fi gândit
la înstrăinarea averilor tale; dar
așa, averile îți sunt lipite de tine
decât mădulele de trup, iar
despărțirea de averi te doare mai
mult decât tăierea celor mai de
seamă mădule. Dacă ai fi
îmbrăcat pe cel gol, dacă ai fi dat
pâinea ta celui flămând, dacă ai fi
deschis ușa ta oricărui străin, dacă
ai fi fost tatăl orfanilor, dacă ai fi
luat parte la suferințele celui
neputincios, pentru care avuții te-
ai mai fi întristat acum ?

(continuare în p. 3)

2% **Datele noastre necesare
pentru Completarea
Formularului 230 sunt:**

- Numele Asociației :

PAROHIA "TOMA COZMA"

- CIF (Codul de Identificare Fiscală):
11198095

- Contul Organizației în format IBAN:
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

- **ATENȚIE:** La formularul 230 trebuie
anexat obligatoriu, în copie, formularul
210— "Fișa fiscală", care se obține de la
angajator.

DETALII și INFORMAȚII:

- Oficiul Parohial, tel: 0232 211 273

- Direct la Pangarul bisericii

**Parohia "TOMA COZMA"
vă e un partener credibil !**

Al dumneavoastră, cu căldură !

RADOX

GREENTONER

Bd. Timisoara nr 80, sect. 6,
Bucuresti, 061325
Tel/fax: 021444 07 41/42/43
E-mail: radox@radox.ro
www.radox.ro

teko

Bioma Agro Ecology Co
Tratamente ecologice pentru agricultură,
prețecția mediului, zootehnie, produse agroalimentare
www.bioma.ro Tel: 0332 441778
bioma.ecology@gmail.com Mobil: 0746 66 00 90

neorim sri

TVR MEDIA

Pro WOMEN

Ediția Ascendent
- EVOLUȚIE PRIN CUNOȘTERE -

EDITURA UNIMEA IAȘI

EDITURA UNIMEA IAȘI

EDITURA UNIMEA IAȘI

Chipul Sfântului Grigorie Teologul

Nu este ușor să te apropii de un personaj la care totul contribuie parcă să-l arunce în penumbră. Antichitatea în întregul ei este relativ cunoscută astăzi; cel puțin contururile esențiale ale lumii clasice nu ni s-au șters cu totul din memorie. Sfântul Grigorie aparține sfârșitului Antichității a căruia imagine a fost mult timp puternic întunecată de ignoranță și prejudecăți (Jean Bernardi, *Grigorie din Nazianz, Teologul și opera sa (330-390)*, Editura Deisis, trad. și note de diac. Ică Junior, Sibiu, 2002, p. 8). Abordarea persoanei și operei sale nu este așadar cu puțință fără un demers istoric. Marile reforme de la sfârșitul secolului III și începutul secolului IV înnoiseră fața vechiului Imperiu roman. După trei secole, sfârșitul persecuțiilor și convertirea la creștinism a împăratului proiectaseră în mijlocul scenei o Biserică aproape orbită de noua lumină a zilei. În acest cadru a văzut lumina zilei și Sfântul Grigorie.

Acest sfânt a cărui personalitate va solicita atenția cititorului, va primi, ca mulți creștini din epoca sa numele de Grigorie. (În limba greacă *Γρηγόριος* înseamnă *veghețorul*; numele său anticipează, parcă, viitoarea sa activitate de veghețor al învățăturilor dreptei credinței).

Ca și Sfântul Vasile cel Mare, Grigorie vine dintr-un mediu aristocratic al Capadociei.

Se naște într-o familie creștină, fapt care la acea dată, în anul 330, nu era încă frecvent. Tatăl său, care se numea el însuși Grigorie, era un om în vârstă, pentru că la nașterea fiului său atinsese deja cincizeci și cinci de ani. Era mare proprietar de pământuri. Faptul că s-a convertit la creștinism ar fi făcut din el un creștin obișnuit într-o epocă în care majoritatea creștinilor nu erau creștini din naștere; ceea ce îl singularizează în ochii noștri e faptul că în scurt timp după convertire a ajuns episcop al orașelului Nazianz din sudul Capadociei. Personaj local notabil, acest episcop era deja căsătorit cu o femeie creștină din naștere, Nonna, originară din regiunea învecinată Iconium, Konya de astăzi. Familia avea deja o fiică mai în vârstă, Gorgonia.

Nașterea târzie a lui Grigorie, primul băiat, le-a oferit o mare bucurie. Mama sa îl oferă și consacră lui Dumnezeu. Ea nu a avut nici o greutate în a educa în mod religios o fire atât de flexibilă, asupra căruia moravurile păgâne nu au avut nici o influență și care găsea în cuvântul lui Dumnezeu "o plăcere mai dulce decât miera" (Adalbert Hamman, *Părinții Bisericii*, trad. de pr. Ștefan Lupu, Ed. Spientia, Iași, 2005). Un al doilea băiat, Cezarie, avea să se nască la puțin timp după Grigorie.

După lungi și strălucite studii care l-au purtat până la Atena, Grigorie, puternic ispitit de o viață monahală care abia se năștea (Trebuie să înțelegem *nașterea* organizată a vieții monahale și nu nașterea monahismului care apăruse de la începuturile creștinismului) și se afla în plină căutare, va fi timp de mai mulți ani, în ciuda împotrivițiilor sale, preot alături de tatăl său, după care ajuns la rândul său episcop, va fi o vreme ajutorul său. La moartea bătrânului episcop de Nazianz, a crezut că se va putea retrage pentru totdeauna din lume, dar, episcop fără responsabilități pastorale, avea să fie căutat în locul retragerii sale pentru a prelua conducerea micii comunități ortodoxe din Constantinopol (Comunitatea ortodoxă din Constantinopol din timpul Sfântului Grigorie avea un număr restrâns de membrii fideli învățăturilor Sinodului I de la Niceea, majoritatea creștinilor erau arieni). Devenit mai apoi Episcop legitim al capitalei răsăritene a Imperiului roman, prezidează un timp Sinodul II Ecumenic din 381 – sinodul care a completat Crezul de la Niceea – dar în plin Sinod demisionază din toate funcțiile și se retrage în Capadocia natală (Jean Bernardi, *Op.Cit.*, p. 7).

Cam de aceeași vârstă cu Sfântul Vasile cel Mare, a iubit la fel de mult Biserica lui Hristos, însă a trăit și a înțeles viața într-un mod cu totul diferit. Era o persoană cu totul diferită. Nu avea nici aceeași vigoare și nici același spirit de bun organizator și conducător, ca marele episcop de Cezareea, ci prefera o viață liniștită,

contemplativă, în care să unească pietatea și trăirea ascetică cu cultura veche păgână, trecută prin filtru creștin. Poate fi considerat un umanist printre teologii vremii. Cu toate acestea, datorită îndoielilor și nehotărârilor sale ființiale, i-a fost dat să se opună influențelor venite din afară și, mai ales, din partea apropiaților săi, începând activități care nu-l reprezentau. Firea sa amabilă și încrederea în oameni l-au făcut să renunțe la liniștea sa și să se reîntoarcă în lumea agitată și să ia parte la controversile și conflictele timpului său. Toată viața sa se compune din "plecări" și "reveniri", din și în lume.

Grigorie a consacrat o bună parte a timpului și efort scrisului. Nu este singurul episcop al epocii sale care a procedat așa. Păstorii înțeleseseră că scrisul poate să pătrundă acolo unde cuvântul nu putea pătrunde (Guillaume Bady, Jean BERNARDI, Andre TUILIER, GREGORIUS NAZIANZENSIS (329-390), *Oeuvres poetiques*: tome I: 1-re partie: Poemes personnels: II,1, 1-11, texte critique établi par A. Tuilier et G. Bady, traduction et commentaire de J. Bernardi, Paris: *Les Belles Lettres*, 2004, p. XLII).

Viața interioară a acestei inimi neliniștite, cu o putere și perspicacitate deosebită ne este dezvăluită de versurile din poemul autobiografic *Despre viața sa (Περὶ τοῦ ἑαυτοῦ βίον (De vita sua))*, P.G., 37, 1029-1166).

Trupește, Grigorie fusese firav. Postul întotdeauna îi fusese aspru. Se îmbolnăvea mai din nimic. Omul acesta avea de toate: sfințenie, putere în cuvânt, știință nemărginită, harisma teologiei (Stelios Papadopoulos, *Vulturul Rănit. Viața Sfântului Grigorie Teologul*, trad. de Pr. dr. Constantin Coman și diac. Cornel Coman, Editura Bizantină, București, 2002, p.108). Avea o siluetă firavă și puțin gârbovă. O frunte largă, luminoasă, un chip uscățiv. Supt de posturi și de asceză. Îmbrăcămintea îi era zdrențuită.

Acest mare bărbat, ori fiindcă era mare teolog, ori fiindcă era mare poet, nu ascundea niciodată nimic. Tot ceea ce n-avea la inimă și în minte scria, nu ascundea niciodată nimic (Ibidem p.88).

În iconografie, Sf. Grigorie Teologul este reprezentat astfel: mic de statură, palid (gălbui) la față, cu figură veselă, nările late, cu sprâncenele drepte, "căutătură blândă și dragălașă", barbă deasă și lată, nu prea lungă, "bine întocmită și împrejur afumată", bătrân, pleșuv și cărunț, în veșminte episcopale. Zice: "Dumnezeule cel Sfânt, Carele întru Sfinți Te odihnești, Cela ce cu glas întreit sfânt ești laudat de serafimi [și mărit de heruvimi] ...". Sau o zicere "cuvioșească": "De te-ai pus păstor peste turma cea cuvântătoare, să fii drept, smerit, cu dragoste și blând, căci așa o vei înmulți întru Domnul".

Este adesea zugrăvit împreună cu Sfinții Vasile cel Mare și Ioan Gură de Aur. ***Mai este zugrăvit la al doilea Sinod Ecumenic între ierarhii prezenți acolo, precum Sf. Chiril al Ierusalimului, Timotei al Alexandriei, Meletie al Antiohiei, Damasus, papa Romei scriind Crezul, de la: "Și întru Duhul Sfânt..."***

Teologul își petrece ultimii ani din viață în aspră nevoiță, în ciuda sănătății sale șubrede încă din tinerețe, iar smerenia trecerii sale la Domnul, în timpul unei ierni aspre, contrastează cu funeraliile prietenului sau Vasile, de parcă firile lor deosebite la extrem și-ar fi pus pecetea până și asupra ultimelor clipe ale vieții lor pământești

Biserica Ortodoxă îl serbează în luna **ianuarie** în zilele de 19, când face *pomenirea aducerii moaștelor sale în biserica Sfinților Apostoli din Constantinopol*, în ziua de 25, *Sfântul Grigorie Teologul Arhiepiscopul Constantinopolului*, și în ziua de 30 ianuarie împreună cu *Sfinții ierarhi Vasile cel Mare și Ioan Gură de Aur*.

Condacul, glasul al 3-lea
Cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare,
încurcăturile ritorilor dezlegând, mărite, ai împodobit
Biserica cu veșmântul Ortodoxiei, cel țesut de sus; pe care
și purtându-l, strigă împreună cu noi, fiii tăi: bucură-te,
părinte, mintea cea preafinală a Teologiei.

Pr. Constantin Simiras

Cuvânt al Sfântului Vasile cel Mare

Oare te-ai mai întrista să dai ce-a mai rămas dacă de multă vreme te-ai fi gândit să împarți celor săraci averea ? În piață nimeni nu se întristează când își dă banii ca să cumpere cele ce-i lipsesc; ba, dimpotrivă, cu cât cumpără la un preț mai mic lucruri de valoare mai mare, cu atât se bucură mai mult că a făcut o afacere strălucită. Tu însă te întristezi când dai de aur, argint și moșii, adică piatră și lut, ca să dobândești viața cea fericită !

La ce-ți vei întrebuița bogăția ? Pentru ce, deci, te întristezi ? Că ești lipsit de ceva ? Că ești lipsit de slava pe care ți-o dă averea ? Dar dacă nu vei umbla după slava aceasta de jos, vei găsi slava cea adevărată și strălucitoare, care te duce în Împărăția cerurilor.

- Îmi place să am avere, mi se poate spune, chiar dacă nu-mi aduce nici un folos.

- Dar știe orișicine că numai un om fără de minte umblă după lucruri nefolositoare!

Ți se vor părea poate ciudate cuvintele ce-am să ți le spun, deși sunt întru totul prea adevărate. Bogăția pe care o împarți, așa cum spune Domnul, de obicei rămâne; dar, dacă o păstrezi, se înstrăinează; dacă o păzești, nu o vei avea; dar nu o vei pierde dacă o vei împărți. *A împărți, a dat săracilor*, spune Scriptura, *dreptatea lui rămâne în veac*. (Ps. 111, 8).

Mulțor oameni însă nu le este dragă bogăția pentru haine și pentru mâncare, ci s-a născocit de către diavol un vicleșug care bagă în capul bogaților mii de prilejuri care să-i facă să socotească drept necesare cele de prisos și nefolositoare, ca să-și închipuie că nu le e de ajuns bogăția pentru nevoile pe care le au, ci își împart averea și pentru nevoia lor prezentă, dar și pentru cea din viitor; o parte și-o pun pentru ei înșiși, altă parte pentru copii; în sfârșit, își împart averea pentru fel de fel de cheltuieli.

Că își spun bogații: "Viitorul este nesigur; pot să dea peste noi nevoi nebanuite!". Da, e nesigur dacă vei ajunge să folosești aurul îngropat! Dar cu totul sigură este pedeapsa pentru purtarea ta neomenească! Când n-ai putut să-ți cheltuești bogăția cu nenumăratele tale născociri, ai îngropat-o în pământ! Ce cumplită nebulie!

Soarta acestora se aseamănă cu a unui călător care, în dorința de a vedea un oraș, străbate cu râvnă tot drumul până la el; în urmă însă se oprește la unul din hanurile de dinaintea zidurilor orașului și, din lenea unei puține mișcări, face prisos toată osteneala de până atunci, lipsindu-se de vederea frumuseților orașului. Tot așa sunt și oamenii care primesc să facă celelalte porunci, dar se împotrivesc când e vorba de averi. Cunosc mulți oameni care postesc, se roagă, suspină, arată o evlavie fără de sfârșit, dar nu scot din pungă un bănuț pentru cei nevoiași. Ce folos au ei de celelalte virtuți ? Împărăția cerurilor nu-i primește. *Că mai ușor intră cămila prin urechile acului*, spune Domnul, *decât bogatul în Împărăția cerurilor*. Hotărârea este clară, Cel care a rostit-o este nemincinos, dar rari sunt cei care Îi dau crezare.

(Sf. Vasile cel Mare, *Omiliile și cuvântări*)

Cuvânt despre folosul citirii Scripturii (III) - Sfântul Ioan Gură de Aur—

(continuare din numărul trecut)

Să luăm dar aminte să citim Scriptura nu numai aceste două ceasuri - că nu e îndestulătoare spre întărire numai ascultarea predicii - ci neconținut. Fiecare, când ajunge acasă, să ia Biblia în mâini, să citească toate cele rostite aici dacă vrea să-i fie de folosul Scripturii deplin și statornic. Că și pomul acela ce stă lângă izvoare nu suge apa numai două sau trei ceasuri, ci toată ziua și toată noaptea. De asta frunzișul îi e bogat, de asta e încărcat de fructe pomul acela, deși nu-l udă nimeni; din pricină că stă lângă izvoare, din pricină că trage prin rădăcini apa și trimite, ca prin niște canale, în tot trupul apă de folos. Tot așa și cel ce citește des dumnezeieștile Scripturi: stă chiar lângă izvor; și deși nu are pe nimeni care să le tălmăcească, totuși prin deasa citire, ca prin niște rădăcini, scoate mult de folos.

Mai bine este să sapi o mică bucată de pământ, să te cobori în adâncul lui ca să găsești acolo o comoară mare cu lucruri de folos, decât să scurmi pământ mult pe deasupra și să te ostenești degeaba, în zadar și fără de folos. Cei care pot merge mai iute să aștepte pe frații care întârzie. Aceia pot să-i aștepte pe aceștia, pe când cei slabi nu-i pot ajunge pe aceia. De aceea și Pavel spune că nu se cade să-i silim înainte de vreme pe cei slabi, care nu pot să atingă desăvârșirea celor puternici, ci că suntem datori să purtăm noi, cei puternici, neputințele celor slabi (Romani 15, 1).

Biblioteca Parohială

Delectează-te cu o carte nouă!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

La Căsuța Filantropică

Persoane de contact:

***Alexandra Popa**

tel. 0720 606 820

e-mail: alexandra_4evre_x93@yahoo.com

***Irina Dănilă**

tel. 0742 344 024

e-mail: iris_pretty_girl2006@yahoo.com